

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת-מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	--

עבודה זרה-השוכר את הפועל		Talmud Navigator												
מירא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מ	עד.
אלו אסורין ואסורין בכל שהו: יין נסך, ועבודת כוכבים, ועורות לבובין, ושור הנסקל, ועגלה ערופה, וציפורי מצורע, ושער נזיר, ופטר חמור, ובשר בחלב, ושעיר המשתלח, וחולין שנשחטו בעזרה - הרי אלו אסורין ואסורין בכל שהוא.													■	מ
תנא מאי קחשיב?													▲	ג
אי דבר שבמנין קחשיב													!	עד.
ליתני נמי חתיכות נבילה													ז	עד.
אי אסורי הנאה קא חשיב													!	עד.
ליתני נמי חמץ בפסקה													ז	עד.
האי תנא תרתי אית ליה, דבר שבמנין ואיסורי הנאה.	ר' חייא בר אבא, ואיתימא ר' יצחק נפחא:												!	עד.
וליתני אגוזי פרך ורימוני בדן, דדבר שבמנין ואיסורי הנאה הוא													ז	עד.
הראוי לערלה - ערלה, הראוי לכלאי הכרם - כלאי הכרם.	הא תנא ליה התם:												!	עד.
וליתני ככרות של בעה"ב לענין חמץ בפסקה													ז	עד.
מאן שמעת דא"ל? ר"ע, הא תנא ליה התם:													!	עד.
ר"ע מוסיף אף ככרות של בעה"ב.	[תנן - ר"ע]												!	עד.
הרי אלו.													■	עד.
למעוטי מאי?													▲	עד.
למעוטי דבר שבמנין ולאוי איסורי הנאה א"נ, למעוטי איסור הנאה ולא דבר שבמנין.													ז	עד.
יין נסך שנפל לבור - כולו אסור בהנאה	[ת"ק]												■	מ
ימכר כולו לעובד כוכבים חוץ מדמי יי"נ שבו.	רשב"ג:												■	עד.
הלכה כרשב"ג חבית בחביות, אבל לא יין ביין	רב:												■	ג
אפי' יין ביין.	שמואל:												■	עד.
אפי' יין ביין.	וכן אמר רבב"ה א"ר יוחנן:												■	עד.
אפי' יין ביין.	וכן א"ר שמואל בר נתן א"ר חנינא:												■	עד.
אפי' יין ביין.	וכן א"ר נחמן אמר רבה בר אבוב:												■	עד.
הלכה למעשה: יי"נ - יין ביין אסור, חבית בחבית מותר, סתם יין - אפי' יין ביין מותר.	רב נחמן:												■	עד.
גת של אבן שזפתה עובד כוכבים - מנגבה והיא טהורה													■	מ
ושל עץ - רבי אומר: ינגב	[רבי]												■	עד.
יקלוף את הזפת	חכמים:												■	עד.
ושל חרס, אע"פ שקלף את הזפת - הרי זו אסורה.													■	עד.
דוקא זפתה, אבל דרך בה לא.	רבא:												■	ג

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

עבודה זרה-השוכר את הפועל		Talmud Navigator												
מימרא		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
פשיטא זפתה תנן												ז		עד:
מהו דתימא הוא הדין אפילו דרך בה, והאי דקתני זפתה - אורחא דמלתא קתני, קמ"ל.													ז	עד:
דוקא זפתה, אבל דרך בה לא סגי לה בניגוב.	איכא דאמרי, אמר רבא:												ז	עד:
פשיטא, זפתה תנן													ז	עד:
מהו דתימא ה"ה דאפילו דרך בה, והאי דקתני זפתה - אורחא דמלתא קתני, קמ"ל דוקא זפתה, אבל דרך בה לא סגי לה בניגוב.													ז	עד:
כי ההוא דאתא לקמיה דרבי חייא, א"ל: הב לי גברא דדכי לי מעצרתאי													ז	עד:
א"ל לרב: זיל בהדיה, וחזי דלא מצוחת עלי בי מדרשא.	[רבי חייא]												ז	עד:
אזל חזייה דהוה שיעא טפי, אמר: הא ודאי בניגוב סגי לה.	[רב]												ז	עד:
בהדי דקא אזיל ואתי, חזא פילא מתותיה וחזא דהוה מלא חמרא, אמר: הא לא סגי לה בניגוב אלא בקילוף, והיינו דא"ל חביבי: חזי דלא מצוחת עלי בי מדרשא.	[רב]												ז	עד:
הגת והמחץ והמשפך של עובדי כוכבים - רבי מתיר בניגוב	ת"ר: [רבי]												ז	עד:
אוסרין	חכמים:												ז	עד:
ומודה רבי בקנקנים של עובדי כוכבים שהן אסורין	[רבי]												ז	עד:
ומה הפרש בין זה לזה?													ז	עד:
זה מכניסו לקיום וזה אין מכניסו לקיום													ז	עד:
ושל עץ ושל אבן ינגב, ואם היו מזופפין - אסורין.													ז	עד:
גת של אבן שזפתה עובד כוכבים - מנגבה והיא טהורה	והתנן:												ז	עד:
מתניתין - דלא דרך בה, ברייתא - דדרך בה.													ז	עד:
הגת והמחץ והמשפך של עובדי כוכבים - רבי מתיר בניגוב	אמר רב: [רבי]												ז	עד:
וחכמים אוסרין.	חכמים:												ז	עד:
של חרס, אע"פ שקלף את הזפת - הרי זו אסורה	והאנן תנן:												ז	עד:
סיפא דמתני' אתאן לרבנן.	רבא:												ז	עד:
נעוה ארתחו.	דרש רבא:												ז	עד:
רבא כי הוה משדר גולפי להרפניא, סחיף להו אפומייהו וחתים להו אבירצייהו, קסבר: כל דבר שמכניסו לקיום, אפילו לפי שעה - גזרו ביה רבנן.	[רבא]												ז	עד:
במה מנגבין?													ז	עד:
במים	רב:												ז	עד:
באפר.	רבה בר בר חנה:												ז	עד:
רב אמר במים, במים ולא באפר? רבה בר בר חנה אמר באפר, באפר ולא במים?													ז	עד:
אלא, רב אמר: במים, והוא הדין לאפר רבה בר בר חנה אמר: לאפר, והוא הדין למים													ז	עד:
ולא פליגי: הא ברטיבתא, הא כיכשתא.													ז	ע"ה.

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוק proof-ראיה
--	--

עבודה זרה-השוכר את הפועל		Talmud Navigator												
מימרא		מאן דאמר		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
תרתי תלת	איתמר, בי רב משמיה דרב אמרי:													עה.
תלת ד'.	שמואל:													עה.
בסורא מתנו הכי.														עה.
בפומבדיתא מתנו:														עה.
תלת ד'	בי רב אמרי משמיה דרב:													עה.
ד' ה'.	שמואל:													עה.
ולא פליגי: מר קא חשיב מיא בתראי, ומר לא קחשיב מיא בתראי.														עה.
הני גורגי דארמאי, מאי?	בעו מיניה מרבי אבהו:													עה.
הרי שהיו גתיו ובית בדיו טמאין, ובקש לעשותן בטהרה - הדפין והעדשין והלולבין מדיחן, והעקלין של נצרון ושל בצבוץ מנגבן	א"ל רבי אבהו, תניתוה:													עה.
ושל שיפה ושל גמי מישנן י"ב חדש	[ת"ק]													עה.
מניחן מגת לגת ומבד לבד.	רשב"ג:													עה.
היינו תנא קמא														עה.
איכא בינייהו: חורפי ואפלי.														עה.
הרוצה לטהרן מיד - מגעילן ברותחין או חולטן במי זיתים	רבי יוסי:													עה.
מניחן תחת צינור שמימיו מקלחין או במעין שמימיו רודפין	רשב"ג משום ר' יוסי:													עה.
וכמה?														עה.
עונה														עה.
כדרך שאמרו ביין נסך, כך אמרו בטהרות.														עה.
כלפי לייא? בטהרות קיימינן														עה.
אלא כדרך שאמרו בטהרות, כך אמרו ביין נסך.														עה.
כמה עונה?														עה.
או יום או לילה.	רבי חייא בר אבא א"ר יוחנן:													עה.
חצי יום וחצי לילה.	ר' חנא שאינה, ואמרי לה ר' חנא בר שאינה אמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן:													עה.
ולא פליגי: הא בתקופת ניסן ותשרי, הא בתקופת תמוז וטבת.	ר' שמואל בר יצחק:													עה.
הני רווקי דארמאי, דמזיא - מדיחן, דעמרא - מנגבן, דכיתנא - מישנן, ואי איכא קטרי שרי להו.	רבי יהודה:													עה.
הני דקולי וחלאתא דארמאי, דחייטי בחבלי דצורי - מדיחן, דצבתא - לנגבן, דכיתנא - מישנן, ואי אית בהו קטרי שרי להו.	[רבי יהודה]													עה.
עם הארץ שהושיט ידו לגת ונגע באשכולות - רבי ורבי חייא, חד אמר: אשכול וכל סביבותיו טמאין, וכל הגת כולה טהורה	איתמר: [חד: רבי/רבי חייא]													עה:
כל הגת כולה נמי טמאה.	וחד: [רבי/רבי חייא]													עה:

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-מזכרת story-מעשה מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

עבודה זרה-השוכר את הפועל		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
ולמ"ד: אשכול וכל סביבותיו טמאים וכל הגת כולה טהורה, מאי שנא מהא דתנן:									ז		עה:
שרץ שנמצא ברחים אינו מטמא אלא מקום מגעו, ואם היה משקין מהלך הכל טמא?	[תנן]								ז		עה:
התם לא מפסק ולא מיד, הכא מפסקי אשכולות.									!		עה:
כדברי האומר: אשכול וכל סביבותיו טמאין, וכל הגת כולה טהורה.	אורו ליה רבנן לר' ירמיה, ואמרי לה לבריה דרבי ירמיה:										עה:
הלוקח כלי תשמיש מן העובדי כוכבים, את שדרכו להטביל - יטביל, להגעיל - יגעיל, ללבן באור - ילבן באור.											עה:
השפוד והאסכלא - מלבנן באור.											עה:
הסכין - שפה והיא טהורה.											עה:
וכולן צריכין טבילה בארבעים סאה.	תנא:										עה:
מנהני מילי?									^		עה:
דאמר קרא: (במדבר לא) כל דבר אשר יבא באש תעבירו באש וטהר, הוסיף לך הכתוב טהרה אחרת.	רבא:								!		עה:
מתוך שנאמר (במדבר לא) במי נדה - שומע אני שצריך הזאה שלישי ושביעי, ת"ל: אך, חלק	תני בר קפרא:										עה:
א"כ, מה ת"ל במי נדה?									ז		עה:
מים שנדה טובלת בהן, הוי אומר: ארבעים סאה.									!		עה:
איצטריך למיכתב וטהר, ואיצטריך למיכתב במי נדה אי כתב וטהר, ה"א וטהר כל דהו, כתב רחמנא במי נדה ואי כתב רחמנא במי נדה, הוה אמינא הערב שמש כנדה, כתב רחמנא וטהר, לאלתר.											עה:
אפי' כלים חדשים במשמע, דהא ישנים וליבנן כחדשים דמו, ואפילו הכי בעי טבילה.	רב נחמן אמר רבה בר אבוא:										עה:
אי הכי, אפי' זוזא דסרבלא נמן	מתקיף לה רב ששת:								ז		עה:
כלי סעודה אמורין בפרשה.	א"ל: [רב נחמן]								!		עה:
לא שנו אלא בלוקחין וכמעשה שהיה, אבל שאולין לא.	רב נחמן אמר רבה בר אבוא:										עה:
רב יצחק בר יוסף זבן מנא דמרדא מעובד כוכבים, סבר להטבילה	[רב יצחק בר יוסף]										עה:
כלי מתכות אמורין בפרשה.	א"ל ההוא מרבנן ורבי יעקב שמיה, לדידי מפרשא ליה מיניה דרבי יוחנן:										עה:
הני כלי זכוכית, הואיל וכי נשתברו יש להן תקנה, ככלי מתכות דמו.	רב אשי:										עה:
קוניא - פליגי בה רב אחא ורבינא											עה:
חד אמר: כתחלתו	חד: [רב אחא/רבינא]										עה:
וחד אמר: כסופו.	וחד: [רב אחא/רבינא]										עה:
והלכתא: כסופו.											עה:
משכנתא, מאי?	איבעיא להו:								^		עה:
אבא משכן ליה עובד כוכבים כסא דכספא, ואטבליה ואישתי ביה, ולא ידענא אי משום דקסבר: משכנתא כזביני דמיא, אי משום דחזי לעובד כוכבים דדעתיה לשקועיה.	מר בר רב אשי:								o		עה:

disputants- חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	--

עבודה זרה-השוכר את הפועל		Talmud Navigator									
מירא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
הלוקח כלי תשימש מן העובדי כוכבים, דברים שלא נשתמש בהן - מטבילין והן טהורין דברים שנשתמש בהן ע"י צונן, כגון כוסות וקתניות וצלוחיות - מדיחין ומטבילין והם טהורין דברים שנשתמש בהן ע"י חמין, כגון היורות הקומקמוסון ומחמי חמין - מגעילין ומטבילין והן טהורין דברים שנשתמש בהן ע"י האור, כגון השפודין והאסכלאות - מלבנן ומטבילין והן טהורין.	ת"ר:										
וכולן שנשתמש בהן עד שלא יטבילי ושלא יגעילי ושלא ילבן - תני חדא: אסור	[תנא חדא]										
מותר	תניא אידך:										
ל"ק: הא כמאן דאמר נותן טעם לפגם - אסור, הא כמאן דאמר נותן טעם לפגם - מותר.											
ולמאן דאמר נותן טעם לפגם - מותר, גיעולי עובדי כוכבים דאסר רחמנא היכי משכחת לה?											
לא אסרה תורה אלא קדירה בת יומא, דלאו נותן טעם לפגם הוא.	רב חייא בריה דרב הונא:										
מכאן ואילך לישתרי:											
גזירה קדירה שאינה בת יומא משום קדירה בת יומא.											
ואידך?											
קדירה בת יומא נמי מפגם פגמה.	[אידך]										
השפודין והאסכלא - מלבנן באור	רמי ליה רב עמרם לרב ששת, תנן:										
השפוד והאסכלא - מגעילין בחמין	והתנן גבי קדשים:										
עמרם ברי, מה ענין קדשים אצל גיעולי עובדי כוכבים? הכא היתירא בלע, התם איסורא בלע.	א"ל: [רב ששת]										
סוף סוף כי קא פליט - איסורא קא פליט	רבא:										
מאי הגעלה? נמי שטיפה ומריקה.	אלא אמר רבא:										
מי דמי? מריקה ושטיפה בצונן, הגעלה בחמין	א"ל אביי:										
(איוב לו) יגיד עליו רעו, תנא הכא ליבון והוא הדין להגעלה, תנא התם הגעלה וה"ה לליבון.	אלא אמר אביי:										
אי הכי, לתנינהו לכולהו בחדא, וליתני חדא באידך אחרית, ולימא: יגיד עליו רעו	א"ל רבא:										
קדשים היינו טעמייהו, כדבר נחמן אמר רבה בר אבוב	אלא אמר רבא:										
כל יום ויום נעשה גיעול להבירו.	דאמר: [רב נחמן אמר רבה בר אבוב]										
חנינח שלמים, דכיון דלשני ימים מיתאכלי, מקמי דניהוי נותר קא הוי גיעול, אלא חטאת כיון דליום ולילה מיתאכלא, כי מבשל בה האידנא חטאת הוי נותר, כי הדר מבשל בה למחר או שלמים או חטאת, קא פליט נותר דחטאת דהאידנא בחטאת ושלמים דלמחר											
לא צריכא, דכי מבשל בה חטאת האידנא הדר מבשל בה האידנא שלמים, דחטאת דלמחר ושלמים דאתמול בהדי הדדי קא שלים זמנייהו, והדר מבשל שלמים דלמחר.	אמרי:										
א"ה, הגעלה נמי לא ליבעי											
קשיא.											
האי קריד, האי לא קריד.	רב פפא:										
לעולם כדאמרן מעיקרא: הכא היתירא בלע, הכא איסורא בלע, ודקא קשיא לך דבעידנא דקא פליט - איסורא קא פליט בעידנא דקא פליט לא איתיה לאיסורא בעיניה.	רב אשי:										
ועד כמה מלבנן?											

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

Talmud Navigator									
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
עבודה זרה-השוכר את הפועל									
מאן דאמר									
מימרא									
עו.	◇	!							רב מני:
עו.	◇	^							וכיצד מגעילין?
עו.	◇	!							יורה קטנה בתוך יורה גדולה.
עו.	◇	?							יורה גדולה מאי?
עו.	◇	!	■						דהווא דודא דהואי בי רב עקביה, אהדר ליה גדנפא דלישא אפומא, ומליוה מיא ואתתחה.
עו:	◇		■						מאן חכים למעבד כי הא מילתא אי לאו רב עקביה דגברא רבא הוא, קסבר: כבולעו כך פולטו, מה בולעו בנצוצות, אף פולטו בנצוצות.
עו:	<	■							הסכין - שפה והיא טהורה.
עו:	◇	■							רבי עוקבא בר חמא: ונועצה עשרה פעמים בקרקע.
עו:	◇	■							רבי הונא בריה דרב יהושע: ובקרקע שאינה עבודה.
עו:	◇	■							רבי כהנא: ובסכין יפה שאין בה גומות.
עו:		■							סכין יפה שאין בה גומות, נועצה עשרה פעמים בקרקע.
עו:	◇	■							רבי הונא בריה דרב יהושע: לאכול בה צונן.
עו:	◇	○							כי הא דמר יהודה ובאטי בר טובי הוו יתבי קמיה דשבור מלכא, אייתו לקמייהו אתרוגא, פסק אכל, פסק והב ליה לבאטי בר טובי, הדר דצה עשרה זימני בארעא, פסק הב ליה למר יהודה.
עו:		○							א"ל באטי בר טובי: והווא גברא לאו בר ישראל הוא?
עו:	◇	○							א"ל: מר קים לי בגויה, ומר לא קים לי בגויה.
עו:	◇	○							א"ל: איכא דאמרי: איכא ד

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

הוריות-הורו בית דין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מ	נ
הורו בית דין לעבור על אחת מכל מצות האמורות בתורה, והלך היחיד ועשה שוגג על פיהם, בין שעשו ועשה עמהם, בין שעשו ועשה אחריהם, בין שלא עשו ועשה - פטור, מפני שתלה בב"ד.														ב.
הורו ב"ד, וידע אחד מהן שטעו או תלמיד והוא ראויה להוראה, והלך ועשה על פיהם, בין שעשו ועשה עמהם, בין שעשו ועשה אחריהם, בין שלא עשו ועשה - הרי זה חייב, מפני שלא תלה בב"ד.														ב.
זה הכלל: התולה בעצמו - חייב, והתולה בב"ד - פטור.														ב.
לעולם אין ב"ד חייבין עד שיאמרו להם מותרין אתם.	שמואל:													ב.
עד שיאמרו להם מותרין אתם לעשות מ"ט? לפי שלא נגמרה הוראה.	רב דימי מנהרדעא:													ב.
חזר לעירו, שנה ולימד כדרך שלימד - פטור, הורה לעשות - חייב.	אביי, אף אנן נמי תנינא:													ב.
הורו לה ב"ד להנשא, והלכה וקלקלה - חייבת בקרבן, שלא התירו לה אלא להנשא.	רבי אבא, אף אנן נמי תנינא:													ב.
הורו ב"ד לעבור על אחת מכל מצות האמורות בתורה	רבינא, אף אנן נמי תנינא:													ב.
תו לא מדי.														ב.
אין ב"ד חייבין עד שיאמרו להם מותרים אתם לעשות.	איכא דאמרי, אמר שמואל:													ב.
אפילו מותרים אתם - נגמרה הוראה.	רב דימי מנהרדעא:													ב.
חזר לעירו, ושנה או לימד כדרך שלימד - פטור, הורה לעשות - חייב.	אביי, והא לא תנן הכי:													ב.
הורו לה ב"ד להנשא, והלכה וקלקלה - חייבת בקרבן, שלא התירו לה אלא להנשא.	רבי אבא, והא לא תנן הכי:													ב.
הורו ב"ד לעבור על אחת מכל מצות האמורות בתורה	רבינא, והא לא תנן הכי:													ב.
תו לא מדי.														ב.
והלך היחיד ועשה שוגג על פיהם.														ב.
ונתני: ועשה על פיהם, שוגג למה לי?														ב.
שוגג - לאתווי הורו ב"ד שחלב מותר, ונתחלף לו חלב בשומן ואכלו - פטור, על פיהם - על פיהם ממש.	רבא:													ב.
שוגג על פיהם הוא דפטור, אבל נתחלף לו חלב בשומן ואכלו - חייב.	איכא דאמרי, אמר רבא:													ב.
מילתא דפשיטא ליה לרבא קמבעיא ליה לרמי בר חמא														ב.
הורו ב"ד שחלב מותר, ונתחלף לו בשומן ואכלו, מהו?	דבעי רמי בר חמא:													ב.
הלך יחיד ועשה שוגג על פיהם כו'	רבא, תא שמע:													ב.
שוגג על פיהם למה לי? לאו לאתווי הורו ב"ד שחלב מותר, ונתחלף לו חלב בשומן ואכלו - פטור.														ב.
דלמא שוגג על פיהם הוא דפטור, אבל נתחלף לו חלב בשומן ואכלו - חייב.														ב.
הלך יחיד ועשה שוגג על פיהם	איכא דאמרי: אמר רבא, ת"ש:													ב.
מאי לא שוגג על פיהם הוא דפטור, אבל נתחלף לו חלב בשומן ואכלו - חייב.														ב.
דלמא או שוגג, או על פיהם.														ב.
בפלוגתא:														ב.
הורו ב"ד שחלב מותר, ונתחלף לו חלב בשומן ואכלו - רב אמר: פטור	[רב]													ב.

disputants-חולקים נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof
---	--

הוריות-הורו בית דין		Talmud Navigator													א
מימרא	מאן דאמר	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כ	כ	כ	
חייב.	רבי יוחנן:														ב.
(ויקרא ד) מעם הארץ בעשותה - פרט למומר	מיתבי:														ב.
הרי הוא אומר: (ויקרא ד) אשר לא תעשינה בשגגה ואשם או הודע, השב מידיעתו - מביא קרבן על שגגתו, לא שב מידיעתו - אינו מביא קרבן על שגגתו	רבי שמעון בן יוסי אומר משום ר"ש:														ב.
ואם איתא, הא לא שב מידיעתו הוא															ב.
כיון דכי מתידע להו לבי דינא הדרי בהו והוא נמי הדר ביה, שב מידיעתו קרינן ביה וחייב.	רב פפא, קסבר ר' יוחנן:														ב.
מודה רב, שאינו משלים לרוב צבור מ"ט? אמר קרא: בשגגה, עד שיהו כולן בשגגה אחת.	רבא:														ב.
בין שעשו ועשה עמהן כו'.															ב.
למה ליה למיתנא כל הנל? בשלמא רישא לא זו אף זו קתני, אלא סיפא דלחויבא, איפכא מיבעי ליה															ב.
זו ואין צריך לומר זו קתני.															ב:
וידע אחד מהן שטעו או תלמיד וראוי להוראה.															ב:
תרתי למה ליה?															ב:
איצטריך, סלקא דעתך אמינא הני מילי גמיר וסביר, אבל גמיר ולא סביר לא.	רבא:														ב:
להוראה - גמיר וסביר משמע	אמר ליה אביי:														ב:
אנא הכי קאמינא: אי מההיא - הוה אמינא ה"מ גמיר וסביר, אבל גמיר ולא סביר לא, תנא ראוי להוראה, ממשנה יתירה - אפי' גמיר ולא סביר, סביר ולא גמיר.	אמר ליה: [רבא]														ב:
ראוי להוראה וכו'.															ב:
כגון מאן?															ב:
כגון שמעון בן עזאי ושמעון בן זומא.	רבא:														ב:
כי האי גוונא מזיד הוא	א"ל אביי:														ב:
(ויקרא ד) בעשותה אחות, יחיד הפרשה מפי עצמו חייב, בהו אתי ד' פסוק, כיצד הודו ב' ד' שולח מותר, ונודע לאחד מהן שטעו, או תלמיד יושב לפניו וראוי להוראה כגון שמעון בן עזאי, יכול יהא	ולטעמך, הא דתניא:														ב:
אלא היכי משכחת לה?															ב:
כגון דידע דאסור וקא טעי במצוה לשמוע דברי חכמי'															ב:
לדידי נמי, דטעו במצוה לשמוע דברי חכמי'.															ב:
זה הכלל: התולה בעצמו - חייב.															ב:
לאיתויי מאי?															ב:
לאיתויי מבעט בהוראה.															ב:
תולה בב"ד - לאיתויי הורו ב"ד וידעו שטעו וחזרו בהן.															ב:
הא בהדיא קתני לה															ב:
תני והדר מפרש.															ב:
זו דברי ר' יהודה, אבל חכמים אומרים: יחיד שעשה בהוראת ב"ד - חייב.	רב יהודה אמר שמואל:														ב:

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

הוריות-הורו בית דין		Talmud Navigator									
מירא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
מאי ר' יהודה?									^		
אם נפש אחת תחטא בשגגה בעשותה - הרי אלו ג' מעוטין, העושה מפי עצמו - חייב, בהוראת ב"ד - פטור.	דתניא:								!		◇
מאי רבנן?									^		◇
עדיין אני אומר: מיעוט קהל שחטאו חייבין, שאין ב"ד מביאין על ידיהן פר, רוב קהל שחטאו יהו פטורין, שהרי בית דין מביאין על ידיהם פר? ת"ל: מעם הארץ, אפי' רובה ואפילו כולה	דתניא:								!		◇
במאי?									^	!	
אילימא בשגגת מעשה									!	!	
ב"ד שלא בהוראה, ב"ד מאי עבדתייהו? שלא בהוראת בית דין, ב"ד מי מייתו שלא בהוראה?									!		◇
אלא בהוראה									!	!	
והא כי כתיב מעם הארץ - בשגגת מעשה הוא דכתיב									!		◇
אלא לאו הכי קאמר: מיעוט קהל שחטאו בשגגת מעשה חייבין, שאין ב"ד מביאין על ידיהן פר בהוראה, הא הן חייבין, יכול רוב צבור שעשו בשגגת מעשה יהו פטורין, שהרי ב"ד מביאין עליהם פר בהוראה? ת"ל: מעם הארץ, אפילו רובו.									!	!	◇
ממאי? דלמא לא הן ולא ב"ד	רב פפא:								!		◇
אי הכי, מאי איריא דקמהדר על רובא לחיובא? לאו מכלל דמיעוט בהוראה קיימא ליה דמייחבו בהוראה, ונהדר ברישא על מיעוט דמייחבו בשגגת מעשה, ולבסוף ניהדר על רובא לחיובא בשגגת מעשה אלא לאו מדלא מהדר על מיעוט דמייחבו בשגגת מעשה, ובסוף מהדר על רובא לחיובא בשגגת מעשה, ש"מ: מיעוט בהוראה חייבין הן כשבה ושעירה, ושלא בהוראה בשגגת מעשה חייבין.									!		◇
מכדי תרוייהו סתמי תנן, ממאי דקמייחב ר' יהודה ובתרייתא רבנן? אימא איפכא									!		◇
מאן שמעת ליה דדריש מיעוטי כי האי גוונא? רבי יהודה היא									!		
(ויקרא ו) זאת תורת העולה היא - הרי אלו שלשה מיעוטין.	דתניא, רבי יהודה:								!		◇
ואיבעית אימא, עדיין אני אומר: לא מצית מוקמת לה כר' יהודה									!		◇
רוב קהל שחטאו - ב"ד מביאין על ידיהן פר	דקתני:								!		◇
ואי רבי יהודה, האמר: צבור הוא דמייחב, ב"ד לא									!		
שבעה שבטים שחטאו - מביאין ז' פרים.	דתנן, רבי יהודה:								!		◇
זו דברי ר"מ, אבל חכמי אומר: יחיד שעשה בהוראת ב"ד - חייב.	רב נחמן אמר שמואל:										◇
מאי ר"מ ומאי רבנן?									^		
הורו ועשו - רבי מאיר פוטר	[רבי מאיר]								!		◇
מחייבין	חכמים:								!		◇
מאן עשו?									^	!	◇
אילימא ב"ד									!	!	
מ"ט דרבנן דמחייבין?									!		◇
יכול הורו ב"ד ועשו ב"ד, יכול יהו חייבין? ת"ל: הקהל ועשו, מעשה תלוי בקהל, והוראה תלויה בב"ד	והתניא:								!		◇

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

הוריות-הורו בית דין		Talmud Navigator									
מירא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
אלא הורו ב"ד ועשו רוב קהל			!		!						ג.
מאי טעמא דר' מאיר דפוטרי?			!								ג.
אלא לאו הורו ב"ד ועשו מיעוט קהל, ובהא קמילגי			!		!						ג.
יחיד שעשה בהוראת בית דין - פטור	מר סבר: [רבי מאיר]		!		!						ג.
יחיד שעשה בהוראת ב"ד - חייב.	ומר סבר: [חכמים]		!		!						ג.
דכולי עלמא - יחיד שעשה בהוראת ב"ד פטור, אלא ב"ד משלים לרוב צבור קמילגי	רב פפא:		!								ג.
ב"ד משלים לרוב צבור	מ"ס: [חכמים]		!								ג.
אין ב"ד משלים לרוב צבור.	ומ"ס: [רבי מאיר]		!								ג.
ואיבעית אימא: הורו ב"ד ועשו רובו של קהל, ומאן חכמים? רבי שמעון היא			!								ג.
צבור מייתי וב"ד מייית.	דאמר: [רבי שמעון]		!								ג.
ואיבעית אימא: שבט שעשה בהוראת בית דינו, ומאן חכמי? רבי יהודה היא			!								ג.
שבט שעשה בהוראת בית דינו, אותו השבט חייב.	דתניא:		!								ג.
ואב"א: כגון שחטאו ששה והן רובו של קהל, או שבעה אע"פ שאינן רובו של קהל, ומתניתין מני? ר' שמעון בן אלעזר היא			!								ג.
חטאו ששה והן רובו של קהל, או שבעה אע"פ שאינן רובו של קהל - חייבין.	דתניא, רבי שמעון בן אלעזר אומר משמו:		!								ג.
ובהוראה הלך אחר רוב יושבי ארץ ישראל, שנאמר: (מלכים א' ח) ויעש שלמה בעת ההיא את החג וכל ישראל עמו קהל גדול מלבוא חמת עד נחל מצרים לפני ה' אלהינו שבעת ימים ושבעת ימים ארבעה עשר יום, מכדי כתיב וכל ישראל עמו, קהל גדול מלבוא חמת עד נחל מצרים למה לי? שמע מינה: הני הוא דאיקרי קהל, אבל הנך לא איקרי קהל.	רב אסי:										ג.
פשיטא, מרובין ונתמעטו - היינו פלוגתא דרבי שמעון ורבנן, מועטין ונתרבו מאי, מי פליגי רבי שמעון ורבנן? ר"ש דאזיל בתר ידיעה מחייב, ורבנן דאזיל בתר חטאת פטרי, או לא, מאי?											ג.
ותיסברא? אימור דשמעת ליה לר"ש דאזיל אף בתר ידיעה - היכי דהוי ידיעה וחטאה בחיוב, ידיעה דלא חטאה מי שמעת ליה דא"כ, ליייתי כי השתא? אלא ר"ש חטאה וידיעה בעי.											ג.
הורו ב"ד חלב מותר ועשו מיעוט הקהל, וחזרו ב"ד בהן והורו ועשו מיעוט אחר, מהו? כיון דשתי ידיעות נינהו לא מצטרף, או דלמא כיון דאידי ואידי חלב הוא מצטרף?	איבעיא להו:										ג.
ואם תמצא לומר: כיון דאידי ואידי חלב הוא מצטרף, מיעוט בחלב שעל גבי הקבה ומיעוט בחלב שעל גבי דקין, מהו? הכא ודאי כיון דבתרי קראי קאתי לא מצטרף, או דלמא כיון דאידי ואידי חלב הוא מצטרף? ואת"ל: שם חלב הוא ומצטרף, מיעוט בחלב ומיעוט בדם, מהו? הכא ודאי דתרי איסורי נינהו וכיון דאין איסורין שוה לא מצטרף, או דלמא כיון דקרנבן שוה מצטרף?											ג.
ואת"ל: כיון דקרנבן שוה מצטרף, מיעוט בחלב ומיעוט בעבודת כוכבים, מהו? הכא ודאי אין איסורין שוה ואין קרנבן שוה, או דלמא כיון דאידי ואידי כרת הוא מצטרף?											ג.
תיקו.											ג.
הורו ב"ד שחלב מותר ועשו מיעוט הקהל, ומת אותו ב"ד ועמד ב"ד אחר, וחזרו והורו ועשו מיעוט אחר, אליב"ד מ"ד ב"ד מייתי לא תיבעי לך - דהא ליתנהו, אלא כי תיבעי לך - אליב"ד מ"ד צבור מייתי מאי? צבור הא קאי, או דלמא ידיעה דההוא ב"ד דהורו בעינן?	איבעיא להו:										ג.
תיקו.											ג.
מאה שישבו להורות - אין חייבין עד שיורו כולן, שנאמר: (ויקרא ד) ואם כל עדת ישראל ישגו, עד שישגו כולן, עד שתפשוט הוראה בכל עדת ישראל	רבי יונתן:										ג.
הכי נמי מסתברא, דבכל התורה כולה קי"ל רובו ככולו, והכא כתי' כל העדה, והאיל וכך, אפילו הן מאה.	רב הונא בריה דרב הושעיא:										ג.
הורו ב"ד, וידע אחד מהן שטעו או תלמיד וראוי להוראה, והלך ועשה על פיהם, בין שעשו ועשה עמהן, ובין שעשו ועשה אחריהן, ובין שלא עשו ועשה - ה"ז חייב, מפני שלא תלה בב"ד	תנן:										ג.

disputants-חולקים נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof
--	--

הוריות-הורו בית דין		Talmud Navigator													א
מימרא	מאן דאמר	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כא	כב	כג	
האי הוא דחייב, הא אחר פטור, ואמאי? הא לא נגמרה הוראה															ג:
הכא במאי עסקינן - כגון שהרכין ההוא אחד מהן בראשו.															ג:
הורו ב"ד, וידע אחד מהן שטעו ואמר להן טועין אתם - הרי אלו פטורים	ת"ש:														ג:
טעמא דאמר להן טועין אתם - דפטורים, הא שתיק מישתק - חייבין וגמר לה הוראה, ואמאי? והא לא הורו כולן															ג:
ה"נ כגון שהרכין בראשו.	אמרי:														ג:
סמכו רבתינו על דברי רשב"ג ועל דברי ר"א בר' צדוק, שהיו אומרים: אין גוזרין גזירה על הצבור אלא א"כ רוב הצבור יכולין לעמוד בה	מתבי רב מרשיא:														ג:
מאי קרא? (מלאכי ג) במארה אתם נארים ואותי אתם קובעים הגוי כולו	ואמר רב אדא בר אבא:														ג:
והא הכא דכתי' הגוי כולו, ורובא ככולא דמי															ג:
תיובתא דר' יונתן תיובתא.															ג:
ואלא מאי כל עדת דקאמר רחמנא?															ג:
ה"ק: אי איכא כולם - הויא הוראה, ואי לא - לא הויא הוראה.															ג:
י' שיושבין בדין - קולר תלוי בצואר כולן.	רבי יהושע:														ג:
פשיטא															ג:
הא קמ"ל, דאפילו תלמיד בפני רבו.															ג:
רב הונא כי הוה נפיק לבי דינא, מייתי עשרה תנאי דבי רב לקמיה, כי היכי דנימטיין שיבא מכשורא.	[רב הונא]														ג:
רב אשי כי הוה מייתי טרפתא לקמיה, מייתי עשרה טבחי ממתא מחסאי ומותיב קמיה, אמר: כי היכא דנימטיין שיבא מכשורא.	[רב אשי]														ג:
הורו ב"ד, וידעו שטעו וחזרו בהן, בין שהביאו כפרתן ובין שלא הביאו כפרתן, והלך ועשה על פיהן - ר' שמעון פטור	[רבי שמעון]														ג:
ספק.	ורבי אלעזר אומר:														ג:
איזהו ספק? ישב לו בתוך ביתו - חייב, הלך לו למדינת הים - פטור.															ג:
מודה אני בזה, - שהוא קרוב לפטור מן החובה.	רבי עקיבא:														ג:
מאי שנא זה מן היושב בביתו?	אמר לו בן עזאי:														ג:
שהיושב בביתו אפשר היה לו שישמע, וזה לא היה לו אפשר שישמע.	[רבי עקיבא]														ג:
הורו ב"ד לעקור את כל הגוף, אמרו: אין נדה בתורה, אין שבת בתורה, אין עבודת כוכבים בתורה - הרי אלו פטורין.															ג:
הורו לבטל מקצת ולקיים מקצת - הרי אלו חייבין. כיצד? אמרו: יש נדה בתורה אבל הבא על שומרת יום כנגד יום פטור, יש שבת בתורה אבל המוציא מרה"י לרה"ר פטור, יש עבודת כוכבי בתור' אבל המשתחוה פטור - הרי אלו חייבין, שנא': (ויקרא ד) ונעלם דבר, דבר - ולא כל הגוף.															ג:
מ"ט דר"ש? הואיל וברשות ב"ד הוא עושה.	רב יהודה אמר רב:														ג:
כל הוראה שיצאה ברוב צבור - יחיד העושה אותה פטור, לפי שלא ניתנה הוראה אלא להבחין בין שוגג למזיד.	איכא דאמרי: אמר רב יהודה אמר רב, אומר היה ר"ש:														ג:
פר העלם דבר של צבור ושעירי עבודת כוכבים - בתחלה גובין עליהן, דברי ר"ש	מיתבי: [רבי שמעון]														ג:
מתרומת הלשכה הן באין	רבי יהודה:														ג:

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
--	---

הוריות-הורו בית דין		Talmud Navigator													א
מימרא	מאן דאמר	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כ	כ	כ	
אמאי? כיון דגבי להו הוי ליה הודע															ג.
איבעית אימא: כגון שגבו סתם.															ג.
ואב"א: כגון דלא הוה ליה במתא.															ג.
ואיבעית אימא: רב כאידך תנא סבר, דתניא איפכא:															ג.
בתחילה גובין להן, דברי רבי יהודה	[רבי יהודה]														ג.
ר"ש אומר: מתרומת הלשכה הן באין.	רבי שמעון:														ג.
מחייב	תני: רבי מאיר:														ג.
פטר	רבי שמעון:														ג.
ספק	רבי אלעזר:														ג.
תלוי.	משום סומכוס אמרו:														ג.
אשם תלוי איכא בינייהו.	רבי יוחנן:														ג.
משל דר"א למה הדבר דומה? לאדם שאכל ספק חלב ספק שומן ונודע לו, שמביא אשם.	רבי זירא:														ג.
ולא מבעיא למ"ד צבור מיתי, דמפרסמא מלתא, אלא אפילו למ"ד ב"ד מביאין, דלא מפרסמא מלתא, אי הוה שאיל הוה אמרין ליה.															ד.
משל דסומכוס למה הדבר דומה? לאדם שהביא כפרתו בין השמשות, ספק מבעו"י נתכפר לו ספק משחשכה נתכפר לו, שאין מביא אשם תלוי.	ר' יוסי בר אבין, ואיתימא רבי יוסי בר זבידא:														ד.
ולא מבעיא למ"ד ב"ד מביאין, דלא אפרסמא מלתא, אלא אפילו למ"ד צבור מביאין, דמפרסמא מלתא והוה אמרין ליה, דהכא בספק מבעוד יום ספק משחשכה, אי שאיל לא אשכח אינש דמשייליה.															ד.
מאי שנא מן היושב כו'.	אמר לו בן עזאי:														ד.
שפיר קאמר ליה ר"ע לבן עזאי															ד.
החזיק בדרך איכא בינייהו, לבן עזאי חייב - דהא בביתיה איתיה, לר"ע פטור - דהא החזיק בדרך.	רבא:														ד.
הורו לו ב"ד לעקור את כל הגוף.															ד.
(ויקרא ד) ונעלם דבר - ולא שיעקר המצוה כולה.	ת"ר:														ד.
כיצד? אמרו: אין גדה בתורה, אין שבת בתורה, אין עבודת כוכבים בתורה, יכול יהו חייבין? ת"ל: ונעלם דבר, ולא שתתעלם מצוה כולה - הרי אלו פטורין. אבל אמרו: יש גדה בתורה אבל הבא על שומרת יום כנגד יום פטור, יש שבת בתורה אבל המוציא מרשות היחיד לרשות הרבים פטור, יש עבודת כוכבים בתורה אבל המשתחוה פטור, יכול יהו פטורין? תלמוד לומר: ונעלם דבר ולא כל הגוף.															ד.
יכול יהו פטורין.	אמר מר:														ד.
ואי בקיום מקצת וביטול מקצת פטורין, ובעקירת כל הגוף פטורין, במאי חייבין?															ד.
תנא הכי קא קשיא ליה, אימא: דבר כולה מילתא משמע ת"ל: ונעלם דבר.															ד.
מאי משמע?															ד.
קרי ביה ונעלם מדבר.	עולא:														ד.
אמר קרא: (ויקרא ד) ועשו אחת מכל מצות, מכל מצות - ולא כל מצות.	חזקיה:														ד.
מצות תרתי משמע															ד.

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

הוריות-הורו בית דין		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
מצות כתי'.	ר"נ בר יצחק:	!									
יליף דבר דבר מזקן ממרא, דכתיב ביה בזקן ממרא: (דברים יז) כי יפלא ממך דבר, לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל, מה ממרא - מן הדבר ולא כל דבר, אף בהוראה - דבר ולא כל הגוף.	רב אשי:	!									
אין ב"ד חייבין עד שיוורו בדבר שאין הצדוקין מודין בו, אבל בדבר שהצדוקין מודין בו - פטורין מאי טעמא? זיל קרי בי רב הוא.	רב יהודה אמר שמואל:										
יש גדה בתורה אבל הבא על שומרת יום כנגד יום פטור	תנן:										
ואמאי? שומרת יום כנגד יום הא כתי': (ויקרא טו) וספרה לה, מלמד שסופרת אחד לאחך											
דאמרי: העראה שריא, גמר ביאה הוא דאסירא.											
הא נמי כתיב: (ויקרא כ) את מקורה הערה.											
דאמרי: כדרכה אסירא, שלא כדרכה שריא.											
הא כתיב: משכבי אשה											
דאמרי: כדרכה אסור אפי' העראה, בשלא כדרכה גמר ביאה הוא דאסור, אבל העראה שריא.											
אי הכי, אפי' גדה נמי?											
אלא לעולם כדרכה, ודאמרי: העראה באשה דזה הוא דכתיבא.											
ואיבעית אימא, דאמרי: זבה לא היא אלא ביממי, דכתיב: (ויקרא טו) כל ימי זובה.											
יש שבת בתורה אבל המוציא מרשות לרשות פטור	תנן:										
ואמאי? הוצאה הא כתיבא: (ירמיהו יז) לא תוציאו משא מבתיכם											
דאמרי: הוצאה הוא דאסור, הכנסה מותר.											
ואיבעית אימא דאמרי: הוצאה הוא דאסירא, מושיט וזורק שרי.											
יש עבודת כוכבים בתורה אבל המשתחוה פטור	תנן:										
ואמאי? המשתחוה הא כתיבא, דכתיב: (שמות לד) לא תשתחוה לאל אחר											
דאמרי: כי אסירא השתחויה כדרכה, אבל שלא כדרכה שריא.											
ואיב"א, דאמרי: השתחויה גופה כדרכה הוא דאסיר דאית בה פשוט ידים ורגלים, הא השתחויה דלית בה פשוט ידים ורגלים שריא.											
אין חרישה בשבת, מהו? מי אמרי: כיון דקא מודו בכולהו מלתא, כביטול מקצת וקיום מקצת דמי, או דלמא כיון דקא עקריין ליה לחרישה כל עיקר, כעקירת גוף דמי?	בעי רב יוסף:										
יש גדה בתורה אבל הבא על שומרת יום כנגד יום פטור	ת"ש:										
ואמאי? הא עקריין לשומרת יום כנגד יום כל עיקר											
שומרת יום דקאמרין כדשנין.	אמר לך רב יוסף:										
יש שבת בתורה אבל המוציא מרה"י לרה"ר פטור	ת"ש:										
ואמאי? הא עקריין להוצאה כל עיקר											
התם נמי כדשנין.											
יש עבודת כוכבים בתורה אבל המשתחוה פטור	ת"ש:										

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מבאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוק proof-ראיה
---	--

Talmud Navigator																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																											
א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																											
מאן דאמר																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																											
הוריות-הורו בית דין																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																											
מימרא																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																											
ד:	אמאי? והא עקריין להשתחויה כל עיקר																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																										

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

הוריות-הורו בית דין		Talmud Navigator										א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מאן דאמר	מימרא
ח' פרים, ובעבודת כוכבים - ח' פרים וח' שעירים, פר ושעיר לכל שבט ושבט, פר ושעיר לב"ד.	רבי שמעון:																							
הורו ב"ד של אחד מן השבטים ועשה אותו השבט על פיהן - אותן שבט הוא חייב, ושאר כל השבטים פטורין, דברי רבי יהודה	[רבי יהודה]																							
אין חייבין אלא על הוריות בית דין הגדול בלבד, שנאמר (ויקרא ד) ואם כל עדת ישראל ישגו, ולא עדת אותו שבט.	חכמים:																							
ידעו שהורו וטעו מה הורו, יכול יהו חייבין? ת"ל: (ויקרא ד) ונודעה החטאת, ולא שידעו החוטאין	ת"ר:																							
אשר חטאו - חטאו שני שבטים מביאין שני פרים, חטאו שלשה מביאין שלשה, או אינו אומר אלא חטאו שני יחידים מביאין שני פרים, חטאו ג' מביאין ג'? ת"ל: הקהל, הקהל חייב, וכל קהל וקהל חייב, כיצד? חטאו שני שבטים מביאין שני פרים, חטאו ז' מביאין ז', ושאר שבטים שלא חטאו מביאין על ידיהן פר פר, שאפילו אלו שלא חטאו מביאין ע"י החוטאין, לכך נאמר קהל - לחייב על כל קהל וקהל, דברי רבי יהודה	[רבי יהודה]																							
ז' שבטים שחטאו מביאין ז' פרים, ובית דין מביאין על ידיהן פר, שנאמר למטה קהל ונאמר למעלה קהל, מה קהל האמור למעלה - ב"ד עם הקהל, אף קהל האמור למטה - ב"ד עם הקהל	רבי שמעון:																							
ז' שבטים שחטאו - ב"ד מביאין על ידיהן פר והן פטורין, נאמר קהל למטה ונאמר קהל למעלה, מה קהל האמור למעלה - ב"ד ולא צבור, אף קהל האמור למטה - ב"ד ולא צבור	רבי מאיר:																							
חטאו ששה שבטים והם רובו של קהל, או ז' אע"פ שאינו רובו של קהל - מביאין פר.	רבי שמעון בן אלעזר אומר משמו:																							
ונודעה החטאת - ולא שידעו החוטאין.	אמר מר:																							
מאן תנא?																								
דלא כרבי אליעזר	רב יהודה אמר רב, ואיתימא רבא:																							
מה נפשך? אם חלב אכל חייב, נותר אכל חייב.	דתנן, אמר ר' אליעזר:																							
אפילו תימא רבי אליעזר, שאני הכא, דכתיב: (ויקרא ד) אשר חטאו עליה.	רב אשי:																							
התם נמי הכתיב: (ויקרא ד) אשר חטא בה																								
ההוא מיבעי ליה: פרט למתעסק.																								
מ"ט דר' יהודה?																								
ארבעה קהלי כתיבי, קהל - הקהל, קהל - הקהל, חד לחייב על כל קהל וקהל, וחד להוראה תלויה בב"ד ומעשה תלוי בקהל, וחד לגרירה, וחד לשבט שעשה בהוראת ב"ד.	קסבר: [רבי יהודה]																							
ור"ש?																								
תלתא קהלי כתיבי, קהל - הקהל, קהל - הקהל, מעיני הקהל אורחיה דקרא הוא, כדאמרי אינשי: מעיני דפלניא, חד לחייב על כל קהל וקהל, ותרי אחריני, נאמר למטה קהל ונאמר למעלה קהל, מה להלן ב"ד עם הקהל, אף כאן ב"ד עם הקהל.	[רבי שמעון]																							
ור"מ?																								
קהל - הקהל לא דריש, הלכך תרי קהלי כתיבי, מיבעי ליה לנאמר למטה קהל ונאמר למעלה קהל, מה להלן ב"ד ולא צבור, אף כאן ב"ד ולא צבור.	[רבי מאיר]																							
ורשב"א מ"ט?																								
כתיב: (במדבר טו) והיה אם מעיני העדה, אלמא מיעוטא, דכתיב: מעיני, וכתיב: (במדבר טו) כי לכל העם בשגגה, למימרא דרובא אין, מיעוטא לא, הא כיצד? עשו ו' והן רובו של קהל, או ז' אע"פ שאינן רובו של קהל - חייבין.	[רשב"א]																							
ורבי שמעון ורבי מאיר, דהוראה תלויה בבית דין ומעשה תלוי בקהל מנא להו?																								
דאמר קרא: (במדבר טו) והיה אם מעיני העדה נעשתה לשגגה.	אביי:																							
(במדבר טו) מלכל העם בשגגה.	רבא:																							

disputants-חולקים נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof
--	--

הוריות-הורו בית דין		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
וצריכא, דאי כתב רחמנא והיה אם מעיני העדה נעשתה לשגגה, הוה אמינא אפילו מיעוטא, להכי כתיב לכל העם בשגגה ואי כתב לכל העם בשגגה, הוה אמינא עד דעבדי בית דין בהדי רובא, להכי כתיב והיה אם מעיני העדה נעשתה לשגגה.											ה:
והא כי כתיבי הני קראי - בעבודת כוכבים הוא דכתיב?											ה:
ילפינן מעיני מעיני.											ה:
הורו ב"ד של - אחד וכו'.	[רבי יהודה]										ה:
שבט אחד לרבי יהודה בהוראת ב"ד הגדול, מי מייתו שאר שבטים או לא? מי אמרינן: שבעה שבטים הוא דמייתו שאר שבטים בהדייהו, משום דאיכא רובא, אבל חד שבט דליכא רובא לא, או דלמא לא שנא?	איבעיא להו:										ה:
מה הן מביאין? פר אחד	תא שמע: [ת"ק]										ה:
שני פרים	רבי שמעון:										ה:
במאי עסקינן?											ה:
אילימא שחטאו שבעה											ה:
ר"ש תמניא בעי?											ה:
אלא דחטא שבט אחד											ה:
במאי?											ה:
אי בהוראת בית דינו											ה:
רבי שמעון לית ליה											ה:
אלא לאו בהוראת בית דין הגדול											ה:
ותנא קמא מני?											ה:
אי נימא רבי מאיר											ה:
הא רובא בעי?											ה:
אלא לאו רבי יהודה											ה:
הכא במאי עסקינן - כגון שחטאו ששה שבטים והן רובן של קהל, ורבי שמעון בן אלעזר היא	אמרי:										ה:
חטאו ששה והן רובו של קהל, או שבעה אף על פי שאינן רובו של קהל - מביאין פר.	דתניא, ר"ש בן אלעזר אומר משמו:										ה:
שבט שעשה בהוראת בית דינו - אותו השבט חייב ושאר כל השבטים פטורין, ובהוראת ב"ד הגדול - אפילו שאר שבטים חייבים	תא שמע, רבי יהודה:										ה:
שמע מינה.											ה:
מתניתין נמי דיקא	רב אשי:										ה:
ועשה אותו השבט על פיהם - אותו השבט חייב ושאר כל השבטים פטורין	דקתני:										ה:
למה לי למיתנא ושאר שבטים פטורים? הא תנא אותו השבט חייב, וכיון דתנא אותו השבט חייב, ממילא ידענא שאר שבטים פטורין											ה:
אלא הא קמשמע לן, דבהוראת בית דינו הוא דשאר שבטים פטורים, אבל בהוראת ב"ד הגדול - אפילו שאר שבטים חייבין											ה:
שמע מינה.											ה:

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

הוריות-הורו בית דין		Talmud Navigator										א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מאן דאמר	מימרא	הוריות-הורו בית דין
																									ה: איבעיא להו:
																									ה: תא שמע: [ת"ק]
																									ה: רבי שמעון:
																									ה: שני פרים - שמנה פרים בעי
																									ה: אלא דחטא שבט אחד
																									ה: ובמאי?
																									ה: אילמא בהוראת בית דינו
																									ה: רבי שמעון לית ליה
																									ה: אלא בהוראת בית דין הגדול.
																									ה: ותסברא תנא קמא מני?
																									ה: אי רבי מאיר
																									ה: הא רובא בעי
																									ה: אי רבי יהודה
																									ה: שאר שבטים נמי מיינתן
																									ה: הא מני?
																									ה: רבי שמעון בן אלעזר היא, וכדתניא.
																									ה: תא שמע, וחכמים אומרים: לעולם אינו חייב אלא על הוראת בית דין הגדול
																									ה: מאן חכמים?
																									ה: אילמא רבי מאיר
																									ה: רובא בעי
																									ה: אלא לאו רבי שמעון היא, שמע מינה.
																									ה: ורבי יהודה ורבי שמעון, שבט אחד דאקרי קהל מנא להו?
																									ה: דכתיב: (דברי הימים ב' כ) ויעמד יהושפט בקהל יהודה וירושלים בבית ה' לפני החצר החדשה.
																									ה: מאי חדשה?
																									ה: שחידשו דברים ואמרו: טבול יום אל יכנס במחנה לוויה.
																									ה: ממאי? דלמא שאני ירושלים, דהוה נמי בנימין
																									ה: דכתיב: (בראשית מח) ויאמר אלי הגני מפרך והרביתיך ונתתיך לקהל עמים וגו', מאן אתיליד ליה ההיא שעתא? בנימין, ש"מ ה"ק רחמנא: מתיליד לך השתא קהל אחרינא.
																									ה: דלמא הכי קא"ל רחמנא: לכי מתיליד לך בנימין, הוא דהווי י"ב שבטים דמתקריית קהל
																									ה: אלא שנים עשר שבטים איקרו קהל, אחד עשר שבטים לא איקרו קהל?